

Smotra Dalmatinska

Dodatak „Objavitelju Dalmatinskom“

(La Rassegna Dalmata)

Cijena je na godinu «Objavitelju Dalmatinskom» i «Smotri Dalmatinskoj» za Austro-Ugarsku Kr. 12.—; samom «Objavitelju Dalmatinskom» Kr. 6.—; samoj «Smotri Dalmatinskoj» Kr. 8.—; Na polugodište i na tri mjeseca plaća se surazmerno. Pojedini brojevi stojte 10 para, a zastareni para 20.

Ditanja za predbrojbu, uz koja nema dotičnih svota, ne će se ni u kakav obzir uzeti; pitanja za uvrstite, uz koja nema prilične preplate, biti će povraćena. — Preplate se šalju poštanskim naputnicama. — Rukopisi se ne vraćaju. — Neplaćena se pisma ne primaju. — Dismi a novce treba šaljati Uredniku Objavitelja Dalmatinskog u Zadar.

IZLAZI SRIJEDOM I SUBOTOM

POMILOVANJE.

BEČ, 2. «Wiener Zeitung» objavljuje ovo previšnje ručno pismo:

Dragi viteze Seidleru!

Moja je neiskolebljiva volja, da prava i dužnosti, što su Mi od Božje providnosti povjereni, vršim tako, da stvorim temelj za koristan i blagodatni razvoj svih Mojih naroda.

Politiku mržnje i odmazde, koju su nejasne prilike podržavale te dale povoda svjetskome ratu, treba da je, kad rat svrši, pošto poto zamijeni politika pomirenja. Ovaj duh mora da prevlada i u unutrašnjosti države. Radi se, da se srčano i uvijagljivo i sa uzajamnom susretljivošću zadovolji željama puka.

U ovom znaku pomirljivosti hoću da, sa Božjom moćom pomoći, vršim svoje vladalačke dužnosti i hoću da budem prvi što udara putem blage popustljivosti i da prostrem koprenu zaboravi na sva ona žalosna politička zastranjenja što su se za rata zbilja, te dovela do kaznenog proganjanja.

Ja oprštam udarenu kaznu osobama, koje su od civilnih ili vojničkih sudova kažnjene radi sljedećih kažnjivih čina, počinjenih u civilnom stanju: veleizdaja (§§ 58-62 kaz. zak.) uvreda veličanstva (§ 63), uvreda članova česarske kuće (§ 64), rušenje javnog mira (§ 66), ustank (§§ 68-72), buna (§§ 73-75), silovito postupanje protiv jedne skupštine sazvane od Vlade da vijeća o javnim poslovima, protiv jednog suda ili jedne druge javne vlasti (§§ 76, 77, 80), zatim kažnjiva djela po l. II. i IX. članku zakona 17. decembra 1862. (L. D. Z. br. 8. od god. 1863.) pomoći dana jednom od navedenih zločina (§§ 211-219).

Ako je osoba osuđena ne samo radi jednog od naznačenih kažnjivih djela, to oprštam kaznu, ako su ostala kažnjiva djela sarazmjerne neznačna, ili imaju pretežno politički karakter.

Ako kazneni postupak još nije stekao pravnu moć, to odregujem da se postupak obustavi i prekine, ako se je poveo samo radi u uvodu naznačenih kažnjivih djela.

Iz ove milosti imaju se ipak isključiti sve one osobe, koje su umakle proganjenu bijegom u inostranstvu, koje su prešle k neprijatelju ili, pošto je rat buknuo, nijesu se povratile u Monarhiju.

Zajedno sa kaznom oprštam i nesposobnost, koja je prema zakonitom propisima nastala kao posljedica osude, da se steku stanovita prava, položaji i vlasti, a tako oprštam i gubitak izbornog prava i izborivosti u javne zborove.

Tragedija u Kveretaru.

19. VI. 1867.

Prof. W. baron Ljubibrat.

(Svršetak.)

Odlazak francuske vojske uskrisi sve nađe Juarista, koji već prije no što posljednje čete francuske otploviše bijahu počeli izlaziti iz svojih skrovišta. Juarez prognani predočenjnik, sakupi oko sebe svoje vjerne pristalice te u malo vremena ote imperialistična nekoliko utvrgenih mesta. Maksimilijanove čete imagauju u svojim rukama još gradove Meksiko i Kveretaro, znatno mjesto i rađi svojega smještaja i rađi svojih utvrda. Tamo se zaputi Maksimiljan po savjetu svojega ministra Lareza, da tako oko sebe okupi čete, koje mu još bijahu na raspolaganju. U carevoj pratnji bijahu i njegova dva glavna generala Mejia i Miramon. Već 6. marta stade republička vojska podsjedati Kveretaro. Podsjedanjem upravlja general Escledo. Posada se Kveretara borila najvećim junaštvom, ali njezin redovi postajahu od dana na dan rjeđi, dočim republički ojačavaju sve više svoje čete. Polovicom mjeseca maja bijaše posada sasvim prorijegljena, tako da grad moguće biti osvojen svaki čas. Što

ja očekujem pouzdano, da će svi Moji narodi, idući za primjerom, što su osobito Nijemci i njihovi prestavnici, na Moje veliko zadovoljstvo, pružili i u skorajšnjem parlamentarnim raspravama svojim umjerenim držanjem, koje podupire državne interese, naći skupa u zajedničkom radu da rješavaju sve one velike zadatke, koji nam se nameću radi lječenja ranâ što ih je rat zadao i radi preuređivanja stvari na pragu jednog novog doba.

Za sretno odbijanje zadnje ofenzive na jugozapadnoj fronti Moje vojske, hvala neiskolebljivom držanju Moje hrabre i vrijedne momčadi, mislim, da se bolje ne mogu odužiti Božjoj providnosti i Mojim narodima nego ovim djelom milosti.

Izabirem zato današnji dan, u koji Moj vruće ljubljeni najstariji sin, što Mi ga Božja milost dala, svetkuje god svog sveca pokrovitelja.

Ovakó ruka jednog djeteta, koje je pozvano da jednom upravlja sudbinom Mojih naroda, vodi zavedene natrag u domovinu.

Laxenburg, 2. jula 1917.

Karlo s. r.

Seidler s. r.

N. V. Cesar Karlo i Cesarica Zita u Münchenu.

MÜNCHEN, 1. Cesar Karlo i Cesarica Zita prisjeli su oko 6 sati u večer u München posebnim dvorskim vozom; na stanicu ih je dočekao kralj Ludvig sa kraljicom Marijom Terezijom. Kralj poljubi u ruku Cesaricu a vladari se izgrliše i izlubile u vrlo srađeno pozdravljaju. Da stanicu su bili na dočeku još kraljev sin princ Karlo, prinčevi Ludvig Ferdinand, Alfons, Kristofor i vojvoda Kalabrijski, pak poslanstveni savjetnik austro-ugarskog poslanstva grof Bruselle, poslanstveni tajnik grof Strassoldo, ministar predsjednik grof Hertling, ostali ministri i druge ličnosti. Austro-ugarski poslanik grof Thurn, gospogin i gospoda od posebne službe, bijaju se odvezli cesarskom paru u susret do Salzburga. Pošto vladari predstavili svoje pratnje, Cesar i kralj pregledaše počasnu satniju pak držahu kratak cercle. Zatim se Cesar s kraljem a Cesarica za kraljicom odvezle u dvor. Povorka je prolazila između vojnica dvostrukog, krasno iskišenim ulicama, na kojima je silan svijet oduševljen i bez prekida klicao visokim gostima. Malo poslije dolaska u dvor, cesarski par pogje u Wittelsbachsku palatu u posjeti kraljiskom paru, kod kojega se odugo zadrža. Ovom prigodom Cesar predaje kralju veliki krst vojničkog reda Marije Terezije. U 9 s. u večer bila je u dvoranu dvorskih plesova oveća večera. Za većere kralj napije cesarskog paru; Cesar odvratil zdravicom kralju, kraljici i kraljkoj obitelji. U večer kralj je primio ministra izvanskih posala Cernina, koji se prije toga bio sastao sa ministrom predsjednikom grofom Hertlingom i ministrom rata Hellingrathom.

Kralj je udjelio, između ostalih, prvom vrhovnom dvorskom meštru prinцу Hohenlohe veliki započe republička vojska, to dovrši izdaja. U noći od 14. na 15. maja Maksimiljanov general, Lopez, otvorio neprijateljima gradsku vrata. Maksimiljanu ne preosta drugo, nego da se na milost i nemilos preda neprijatelju. Što je pri tomu boljelo cara najviše, bijaše pomisao, da ga je onaj izdajao, koga bijaše obasuo svakovrsnim dobročinstvima. Ali se Lopez ne nauživa dugo plodova svoje izdaje, jer malo za tim umrije u najgroznijim žukama, jer ga bijaše ugrizao bijesan pas.

Maksimiljan se nalazše u rukama svojega krvnoga neprijatelja, Benita Juareza. Bijaše se neprijatelju izručio bez ikakva uvjeta, stoga se postupalo protiv njega i njegovih generala na temelju ratnog prava. 15. juna, malo iza ponoći, bi izrečena osuda, na temelju koje Maksimiljan i njegovi generali Mejia i Miramon biše osuđeni na smrt.

Vijesi o tragičnoj suđbini nesretnoga cara zapani su Evropu. Gotovo se sve veće države zauzeše za njega ali bez ikakva uspjeha. Beč, Berlin, London, Mađarski obrate se na Sjevernu Uniju, da svojim posredovanjem spase žalbu život Maksimiljanov. I ova nastojanja bijahu uzaludna. Juarez zahtijevaše smrt Uzurpatoru, tako u osudi nazvana Maksimiljan i taj njegov zahtjev morao se ispuniti.

Kilometar, po prilici, daleko od Kveretara, na-

krst Reda bavarske krune, ministru izvanskih posala Cerninu veliki krst Reda za vojničke zasluge sa mačevima na traku za ratne zasluge. Cesar Karlo udjelio je odličja kraljevoj pratnji doznačen joj moćasnoj službi, i vrhovnim dvorskim i državnim dostojanstvenicima.

MÜNCHEN, 1. U 11 s. u večer Cesar Karlo i Cesarica Zita oputovaju, poslije srađnog rastanka sa kraljiskim parom, koji ih je otpratio do stаницa, u Stuttgart.

NN. VV. Cesar i Cesarica u Stuttgatu.

STUTTGART, 1. Cesar i Cesarica stigli su u 9. izjutra. Kraljski par ih je dočekao sa velikom srađnošću; narod ih je oduševljeno pozdravljao kad su se vozili u dvor. Za ručku držao je Cesar govor u kojemu je zahvalio na lijepom dočeku, sjetio se vjernog prijateljstva obiju kuća, istakao iskušeno savezninstvo i naglasio junaštvo hrabrih sinova Württemberga i članova kraljske kuće na svim bojištima. Cesar izrazi želju, da se još više pritegnuti tijesne veze između obiju zemalja te ispije času u zdravljie kraljiskog para, kraljske kuće i zemlje Württemberga. Kralj nazva srađenu dobrodošlicu i istači tijesno pobraćinstvo obiju vojski, zahvali na posjetu i ispije času u zdravljie Cesar-skog para.

U 3 s. popodne, poslije srađnog rastanka i nasred ovacija silnoga naroda, Cesar i Cesarica krenuše natrag u Beč.

CAREVINSKO VIJEĆE.

Gospodska Kuća.

BEČ, 28. Na današnjoj sjednici Gospodske Kuće prikazao se prvi put novi član Gospodske Kuće bar. Nardelli, koji je položio obećanje hrvatski, odgovarajući na propisanu formulu: «obećajem». Zatim je zauzeo mjesto među članovima Desnice.

BEČ, 30. Gospodska je kuća nastavila raspravu o privremenom proračunu.

Czedit naglašava nuždu da se Nijemci i Česi sporezumiju. Treba da se sastane nešto kao konklave, u kojemu bi se obe stranke morale naći zajedno.

Barun Schey i dvorski savjetnik Lammashov, ostali ministri i druge ličnosti. Austro-ugarski poslanik grof Thurn, gospogin i gospoda od posebne službe, bijaju se odvezli cesarskom paru u susret do Salzburga. Pošto vladari predstavili svoje pratnje, Cesar i kralj pregledaše počasnu satniju pak držahu kratak cercle. Zatim se Cesar s kraljem a Cesarica za kraljicom odvezle u dvor. Povorka je prolazila između vojnica dvostrukog, krasno iskišenim ulicama, na kojima je silan svijet oduševljen i bez prekida klicao visokim gostima. Malo poslije dolaska u dvor, cesarski par pogje u Wittelsbachsku palatu u posjeti kraljiskom paru, kod kojega se odugo zadrža. Ovom prigodom Cesar predaje kralju veliki krst vojničkog reda Marije Terezije. U 9 s. u večer bila je u dvoranu dvorskih plesova oveća večera. Za većere kralj napije cesarskog paru; Cesar odvratil zdravicom kralju, kraljici i kraljkoj obitelji. U večer kralj je primio ministra izvanskih posala Cernina, koji se prije toga bio sastao sa ministrom predsjednikom grofom Hertlingom i ministrom rata Hellingrathom.

Kralj je udjelio, između ostalih, prvom vrhovnom dvorskom meštru prinцу Hohenlohe veliki započe republička vojska, to dovrši izdaja. U noći od 14. na 15. maja Maksimiljanov general, Lopez, otvorio neprijateljima gradsku vrata. Maksimiljanu ne preosta drugo, nego da se na milost i nemilos preda neprijatelju. Što je pri tomu boljelo cara najviše, bijaše pomisao, da ga je onaj izdajao, koga bijaše obasuo svakovrsnim dobročinstvima. Ali se Lopez ne nauživa dugo plodova svoje izdaje, jer malo za tim umrije u najgroznijim žukama, jer ga bijaše ugrizao bijesan pas.

Maksimiljan se nalazše u rukama svojega krvnoga neprijatelja, Benita Juareza. Bijaše se neprijatelju izručio bez ikakva uvjeta, stoga se postupalo protiv njega i njegovih generala na temelju ratnog prava. 15. juna, malo iza ponoći, bi izrečena osuda, na temelju koje Maksimiljan i njegovi generali Mejia i Miramon biše osuđeni na smrt.

Vijesi o tragičnoj suđbini nesretnoga cara zapani su Evropu. Gotovo se sve veće države zauzeše za njega ali bez ikakva uspjeha. Beč, Berlin, London, Mađarski obrate se na Sjevernu Uniju, da svojim posredovanjem spase žalbu život Maksimiljanov. I ova nastojanja bijahu uzaludna. Juarez zahtijevaše smrt Uzurpatoru, tako u osudi nazvana Maksimiljan i taj njegov zahtjev morao se ispuniti.

Kilometar, po prilici, daleko od Kveretara, na-

ima pravo. A i mi moramo dalje ratovati, i ratovati. Naša velika, hrabra vojska drži se neispredivo i moramo joj biti zahvalni na odanosti, istrajnosti i junaštvo. Da i mi drugi treba da se rati i odlučno izdržimo do kraja, koji će po nas biti povoljan. (Živahno, odugo odobravanje).

Zatim je Kuća primila privremeni proračun.

RAT.

Izveštaji austro-ugarskog i njemačkog glavnog stana od 30. juna, 1. i 2. jula nalaze se u «Objavitelju Dalmatinskog».

Ukinuta kazna okova u vojski.

BEČ, 30. «Armeeverordnungsblatt»javlja, da je Cesar, popunivši zapovjedno pismo od 2. marta 1917., ukinuo kaznu okova.

Izveštaji bugarskog glavnog stana.

SOFIJA, 1. Izveštaj generalnog štaba, 30. jun: Mačedonska fronta:

U obliku Cerne živahne artillerijske vatrica. U okolini Moglane odbijena je vatrom neprijateljska izvidnička skupina. U Vardarskoj dolini artillerijska vatrica bila je neko vrijeme živahnija. Južno od Doiranâ naša izvidnica prodriješe u neprijateljske opkope, te se povratio sa nekoliko Engleza zarobljenih. Na ostaloj fronti neznačna borbena djelatnost.

Kod Tulcea i Mahmudije orijetka artillerijska i pješadijska vatrica.

Izveštaji turskog glavnog stana.

CARIGRAD, 2. Glavni stan, 1. jula: Fronta u Kavkazu: Sobe strane samo neznačna djelatnost vatrom i patrolama. Neprijateljska letjelica, prinudjena da se spusti iz naših linija, pada u naše ruke. Vogla i prežalac zarobljeni su. Inače nije bilo osobitih događaja.

Grčka prekinula diplomatske odnose s Austrijom-Ugarskom, Njemačkom, Bugarskom i Turkom.

BEČ, 30. Grčki poslanik prikazao se popodne u ministarstvu

kojemu su se strijelci nalazili, dok je baterija dva put pucala šrapnelom u mjesto. Do tom je konjica napala, na što se nekih 500 strijelaca predalo. Bjehu razoružani i odvedeni, krv se nije prolila.

Odaslanići kongresa vojničkih i radničkih vijeća na putu.

DETROGRAD. 1. (Petrogradska Agencija). Radničko i vojničko vijećejavla: Danas su krenuli u inozemstvo odaslanici kongresa vojničkih i radničkih vijeća i članovi vojničkog vijeća Waldeberg, Rosanov i Smirnov. Prvi je cilj njihova puta Stockholm; po tom jedan će dio odaslanstva otići u Englesku, Francusku i Italiju. Odaslanici su ovlašteni da u ime vojničkog i radničkog vijeća i njegovog izvršbenog odbora stupe u pregovore sa svim socijalističkim strankama.

Hindenburg i Ludendorff u Beču.

BEČ, 1. Da odvrate pohod poglavice generalnog štaba barona Arza i ministra izvanjskih posala grofa Czernina u njemačkom velikom glavnom stanu, stiči će sutra poglavica njemačkog generalnog štaba, Hindenburg i prvi general kvartermajstor Ludendorff s pranjom u Beč, pa će zatim krenuti u sijelo c. i k. višeg vojnog zapovjedništva.

BEČ, 2. General feldmaršal Hindenburg stigao je sa poglavicom generalnog štaba Ludendorffom u 4 s. 15 č. u Beč, gdje ga je pučanstvo sa burnim ovacijama pozdravilo. Pošao je na čaj u njemačko polklerštarstvo, kamo bijahu pozvani i nadvojvode Maksio i Fridrih, poglavica generalnog štaba Arz, ratni ministar Stöger-Steiner, ugarski ministar na previšnjem dvoru grof Bathagany, potpredsjednik Gospodske Kuće knez Fürstenberg, predsjednik Zastupničke Kuće Gross, saski poslanik i bavarski poslovnošću. Sa njemačkog polklerštarstva otišao je Hindenburg u cesarsku grobnicu u Kapucina, gdje se na raci pokojnog Cesara Frane Josipa zadržao u tihoj molitvi pal na raku položio veliki vjenac. Svagdje, gdje bi ga publike raspoznala, oduševljeno mu je klicala. U 11 s. na večer Hindenburg i Ludendorff krenuše natrag.

Hindenburgo mišljenje o ratu.

BEČ, 2. Kako neka ličnost, koja je Hindenburgu blizu, saopće, Hindenburg se je ovako izjavio o sadašnjoj situaciji: Mi smo rat dobili ako budemo odoljeti neprijateljskim napadima, dok podmorsko ratovanje dovrši svoj zadatak. Naše podmornice dobro djeluju; one su uništile neprijatelju životne uvjete bolje nego smo se nadali. U ne daleko vrijeme biće naši neprijatelji prignati da pitaju mir. Oni to znaju; zato, sve da su ovog proljeća na Soči i Tirolu, na Aisni, kod Arrasa pretlijeli teških poraza, moraće svoje ofenzive nastavljati, pa i bile bez izgleda. Na pomoć iz Amerike oni više ne mogu čekati. Neka dogu — reka je Hindenburg — savezne vojske ne daju se tući. Neprijatelje mora se dobro slati kući razbijenje glave, dok ne uvide, da smo u ratu mi pobijedili; tada će Austrija Ugarska, Njemačka Bugarska i Turska postići onaj mir, koji trebamo da možemo slobodno razvijati svoje snage. Neprijatelj nas je potezenjivao, on se nadao u moć svoje brojne nadmoći i da će nas nevolja pragnati da pristanemo na takav mir, koji bi uništil buđućnost našu i naše djece. Ja bih htio da državnici naših neprijatelja poznaju Monarhiju, kako je ja sada iznova poznajem: oni bi jamačno odustali od svoje nakane. Ja sam u ovom posjetu stekao tvrdi uverenje, da ćemo biti jedan uz drugoga da pobede, a svaki pojedini narod u Njemačkoj i Austriji Ugarskoj gotov je izdržati do krajnosti, pa bilo što bilo.

Pravo samoodluke narodâ i izjava Ministra Predsjednika.

Subotnji «Fremdenblatt» objelodano je ovaj uvodni članak:

Dne 27 lipnja stavio je zastupnici Daszynski prijedlog, da se povedu mirovne predrasprasne, te je tom prilikom izjavio, da se c. kr. vlada ponovnim izjavama izjavilo spremnom za mir bez aneksija i kontribucijâ na temelju samoodluke naroda.

Pravo samoodluke tako je opsežan pojam, da se u mnogim krugovima krivo tumači izjava ministra predsjednika. Prvi put je ta formula izražena u Wilsonovoj poslanici od 23. siječnja 1917., kao zahtjev za sveopćom demokratizacijom, dakle unutrašnjom reformom pojedinih država. Ta je ideja naglašena i prijestolnoj besedi.

Drovizorna je ruska vlada onda svojom izjavom od 11. travnja 1917. dala toj formuli sasvim drugo značenje i to izvanpolitičko. Otklanjajući načinu da vlada drugim narodima, te im otimati naslijedjena prava, priznala je ruska vlada zaraćenim vlastima prava, da kod glavljenja mira same odluče o sudbinu svojih naroda.

Tom se shvaćanju mogla austro-ugarska vlada pridružiti, polazeći sa temelja trajnog mira s russkim narodom. Ta ovaj je rat za centralne vlasti u pravom smislu riječi pučki rat, koji ne može biti odlučen mirom, koji bi se protivio željama našeg naroda, te se bore od početka za svoje ognjište i za pravo da sami odluče o svojoj sudbini bez uplitjanja trećeg.

Megijutim je raznim tumačenjima ententinim vlasti ta formula dobila sasvim drugo značenje. Prema tom značenju moralna bi se monarkija odreći prava samoodluke, moralna bi se odreći prava svog suvereniteta i integriteti, te svoga prava i prava svojih naroda da, na temelju unutrašnje politike, ustavnog suradnjom parlamenta i krunе ustanovni odnos svojih narodnosti prema državi.

To tumačenje samoodluke naroda znači prama nama presizanje u unutrašnji sklop monarkije. Umjesto prava Austro-Ugarske, da sama odluči o svom teritorijalnom stanju, imalo bi stupiti pravo, što ga ententine vlasti daju pojedinim narodima, da sami stvore zakon o svojoj državnoj pripadnosti. To tumačenje u očitoj je opreci sa Lvovom idejom, te imade očitu svrhu izigrati jednu austro-ugarsku narodnost protiv druge, te oslabiti unutrašnju vezu monarkije.

Takovu samoodluku narodâ nije austro-ugarska vlada nikada priznavala, niti je mogla i smjela priznati. Takvo tumačenje samoodluke narodâ

imaо je na umu ministar predsjednik, kad je u sporazumu s ministrom izvanjskih posala dao izjavu od 27. lipnja: Shvaćanje g. Daszynskoga, da je c. kr. vlada priznala temeljem trajnoga mira samoodluku narodâ, nije ispravno.

Riječi govora ministra predsjednika pl. Seidlera bili su dakle uperene protiv nametanja entente, da se upliće u naše unutrašnje odnose, a nipošto protiv prava naših vlastitih naroda, da suragiju kod postignuća mira, te izgradnje našeg unutrašnjeg državnog poretkta. Ona je bila obrana protiv neprijateljskog uplitjanja u naš unutrašnji državni život, a nipošto napad na vlastite ustawne uredbe.

Kako što je iz izjavu zajedničke vlade poznato, to je njoj samo do časnoga mira, te želi, da taj mir postigne u sporazumu sa svim narodima Austrije-Ugarske. Uvjerenja, da se sa svima slaze u pitanju mira, ne kani nipošto stavljati zakonom zastupstvu narodâ zapreke na području mirovnoga problema.

UGARSKA-HRVATSKA.

Novi Ban Antun pl. Mihalovich.

Ban Antun pl. Mihalovich potomak je stare hrvatske plemićke porodice u Slavoniji. Kralj Karlo III. (VL) podijelio je god. 1716. Demetru Mihalovichu radi osobitih zasluga, što ih je stekao u ratovanju protiv Turaka, ugarsko-hrvatsko plemstvo. Tej Demetar Mihalovich kupio je vlastelinstvo Orohovici, gdje je i umro god. 1759. Od tega doba pripada plemićkoj obitelji Mihalovicha županiji virovitčkoj.

Ban Antun pl. Mihalovich rodio se u Feričancima god. 1868. od oca Dragutina pl. Mihalovicha i majke Franiske, rođene grofice Schaffgotsche. Otac mu g. Dragutin pl. Mihalovich iskren je rodoljub i dobar Hrvat. Grofica Agata Pejacsevich-Virovitička, udovica grofa Adolfa Pejacsevicha, koji je umro i sahranjen u Rešici, rođena je i ona grofica Schaffgotsche i tetka je novoga bana. Mihalovichi su u rodu s grofovskom obitelji Pejacsevich i barunskom obitelji Adamovich.

Gimnazijalne nauke svršio je Antun pl. Mihalovich u Beču u Terezijanskoj akademiji, sveučilište u Grazu i Beču. G. 1893. dobio je mjesto pervodnog vježbenika kod županijske oblasti u Osijeku, god. 1894. premješten je u svojstvu kot. pristavu kot. oblasti u Virovitici. Dne 6. prosinca 1898 imenovan je kot. pristavom I. razr. i upraviteljem katora dolnjomiholjačkog. God. 1900 uzeo je jednodnevni dopust uz obustavu beriva, u naučne svrhe, naročito gospodarstvene.

Oženio se s goricom Gabrijelom pl. Keglovom, s kojom je lijep porod porodio.

Godine 1901. ostavio je službu i povukao se na svoje imanje u Cepinu. Odmah iza toga bi izabran narodnim zastupnikom kotara dolnjomiholjačkog, na kojem se mandatu zahvalio, kad je poslije imenovanja vel. župana pl. Chavraka odjeljnim predstojnikom za bogostovlje i nastavu imenovan dne 19. listopada 1904. velikim županom županije virovitičke i grada Osijeka, na kojem je mjestu ostao tri pune godine. Dne 27. srpnja 1907. kad je odstupio ban grof Teodor Pejacsevich, dao je i Antun pl. Mihalovich kašteljiku župan ostavku. Od toga doba do prošinca god. 1913., kada je kandidat hrvatsko-srpske koalicije na početku vlasti bana baruna Skerleca izabran narodnim zastupnikom na hrvatskom saboru u izbornom kotaru vučanskom, bavio se samo gospodarstvom, te svoje vlastelinstvo u Lepinu podigao na uzorno gospodarstvo, davši time primjer okolišnom pučanstvu. Hrvatski ga je sabor odasao u velikašku kuću zajedničkog sabora. Za to vrijeme primio je i ponujenu mu čas općinskog načelnika u Cepinu, na kojem ga je mjestu zateklo imenovanje banom. Kao veliki župan virovitičke županije veoma se zanimalo za općinsku upravu, te nastojao, da je preuredu u modernom duhu, no nije dovršio, budući da je dao ostavku. Tako Hrvatska prvi put dobiva kao bana čovjeka, koji upravlja zemlju po prve i tako reći najvažnije instancije — od općine.

DALMATINSKE VIJESTI

Previšnja odlikovanja.

Njegovo c. i k. Apostolsko Veličanstvo udjelilo je savjetniku prizivnog suda u Zadru Alfredu Benkoviću naziv i karakter dvorskog savjetnika, udjelilo je suđu u Biogradu d. ru. Kažimiru Pasiniću naziv i karakter kotarskog suđu.

U audijenciji kod Njegova Veličanstva.

«Wiener Zeitung» 27. o. m.javlja: Njegovo Veličanstvo slušalo je danas običajne izvještaje, a onda je primilo u posebnoj audijenciji: Namjesnika i s. baruna Nardelli.

P. P. gos. Namjesnik za siromahe u Sinju.

Primamo iz Sinja, 27 lipnja.

Preuzvijeni gosp. namjesnik grof Attems, prilikom svog onomađnog boravka u Sinju za otkriće spomenploče blagopokojnom Veličanstvu Caru i Kralju Franji Josipi I., izvolio je pokloniti posiljkom na moje ruke kr. 2000, da se porazioje megju naisjoršačnije općinare za nabavu živeža.

Neka je i ovaj plemeniti čin u nizu nebrojenih dobroih djela, što ih N. P. žanomice namijenjuje u dobrotovorne svrhe. — Načelnik S. Čelmić.

Imenovanje.

Ministar trgovine imenovao je obrtnog nadzornika drugog razreda Guida Maleševića, obrtnim nadzornikom prvog razreda.

Lična vijest.

U nedjelju u večer prispio je u Zadar u svoju rezidenciju novoizabrani Provincijalni Provincije sv. Jeronima O. Anton Kazilari.

Njemačka odlikovanja našim časnicima.

Njegovo se c. i k. Apostolsko Veličanstvo premislio udostojilo dozvoliti da prime i nose željenzki krst drugog razreda, podijeljen im od Nieg. Veličanstva cara njemačkoga, potpuk. Alois Castro,

od 22. pješ. puk., puč. ust. natpor. Humbert pl. Puppi, prič. natpor. Dr. Jur. Karlo pl. Nordis, sva trojica kod puč. ust. pješ. puk. br. II/23.

Na trgovackom tečaju «Dobrotvornoga društva hrvatskih škola» u Zadru

završila je pouka dne 2. srpnja o. g. Kako je poznato, pomenuti je tečaj dobrotvorno društvo otvorio na početku minule školske godine, a da time po svojim silama učini barem nešto za toliko potrebno merkantilno obrazovanje hrvatske mlađeži u Zadru.

Upočetku bilo je u tečaju jedno 40 što polaznika, što polaznika. Tijekom godine istupilo ih je nekoliko, bilo stoga što nijesu mogli sljeđiti pouku, bilo zbog zdravlja ili pak stoga, što morađeše u vojništvo. Dovršilo je tečaj 27 polaznika i polaznika. Učilo se je 6 obaveznih i 5 neobaveznih predmeta, a poučavao je 8 nastavnika.

U ponečejak, dne 2. o. mj., razdjeljene su svjedočišće. Polaznice, polaznici i nastavnici tečaja okupile su se u svrhu, u predavaonici. Upravljač tečaja, prof. Ratković, i predsjednik «Dobrotvornoga društva», prof. Babić, oprostio se s nekoliko pričasnog riječi od učenica i učenika, koji se na usta jeđe polaznice zahvališi.

Ovim je tečajem «Dobrotvorno društvo» udovljilo jednoj prijekoj potrebi, jer je tolikim našim đevojkama i mladićima omogućilo solido stručno obrazovanje i osiguralo im budućnost. Mnoge su polaznice već preko školske godine dobile namještenje kod raznih zavoda, a neke će sada, poslije srušetka tečaja dobiti mjesto.

Poštanske vijesti.

Poštanski paketi saobraćaj iz austro-ugarskog zaposlednjog područja Srbije.

Počevši od 21. juna 1917. dopušteno je slati obične pakete do 5 kg. težine i pouzeću do 1000 k. iz c. i k. zaposlednjog područja Srbije u Austriju. Ne može se zahtijevati povratnicu, dostavu na vlastite ruke, hitnu dostavu, postupak opsežnosti (Spergut) ni dostavu prostu od pristojbine (postupak frankovne cedulje).

Nije dopušteno brisati ili smanjiti pouzneti iznos. Zabranjeno je šiljanje paketa, te sadržavaju: a) nečistog rublja, b) iznosa odjela u nečistom stanju, c) pređmeta, koje je opasno prosljeđivati, d) oružja i municije svake vrste, e) pređmeta, što se lako pokvare, f) živilih životinja, g) robe kojoj nije približuju slijedajuće izvozne prometne centralne za robu u Beogradu, h) zatvorenih ili otvorenih pisama, spisa ili drugih saopćenja, koja imaju karakter osobnog dopisivanja, te gotovine ili vrijednosnih papira. Naprotiv se mogu priložiti računi, koji sadržavaju hitne podatke za te spise.

Dozvoljeno je napisati adresu i popuniti poštanticu samo njemačkim, magjarskim i srpsko hrvatskim jezikom.

Paketi su podložni uvoznom carinskom postupku, te se stoga svakom paketu mora priložiti carinsko izdavanje sazdržine.

Pristojbine su za pakete iste kao za pakete iz Ugarske i Herceg-Bosne.

Glede jamčenja, vrijede ista načela kao u paketom saobraćaju iz Austrije za zaposledjeno područje Srbije.

Poštanski saobraćaj između Austrije i područja vojničke uprave u Rumunjskoj.

U saobraćaju između Austrije i područja vojničke uprave u Rumunjskoj pripuštena su pisma i poštanske dopisnice. Pošljike moraju biti potpuno frankovane.

Pisma se moraju predavati otvorena, i ne smiju biti dulja od četiri stranice. Ni pisma ni poštanske dopisnice ne smiju sadržavati saopćenja o vojničkim i političkim događajima. Na isti su način zabranjena saopćenja, koja bi mogla biti na štetu austrijskih interesa ili onih savezničkih vlasti. Zabranjeno je tajno pismo i ono sa znakovima te stenografija, složiti više pisma u jedan obvez i uporaba prikrivenih i posrednih adresi.

Natpis pisma i sama saopćenja moraju biti sastavljeni u njemačkom, magjarskom, bugarskom ili turskom jeziku.

Ivan p. Šime 100 — Rodočubac Luka p. Luke 100 — Milić Marija žena lve 800 — Maraš Tome pok. Mate 1000 — Milić Marija žena Jandre 700 — Jordan Jure 400 — Utović Ika žena Jose 200 — Pačić Stipan 400 — Maraš Matija žena Pave 300 — Perković Lucija žena Bože 1000 — Perinić Matija žena Bože 400 — Pređovan uđ. Luce p. Krsta 200 — Perinić Matija žena Vice 500 — Lucija uđ. pok. Ante Bušlje-Dukić 1000 — Kata žena Ivana Bušlje-Dukić 1000 — Pređovan Mate p. Jose 200 — Papić Božo pok. Marka 200 sv. iz Vrsi. — Ukupno kr. 64.200 — III. iskaz kr. 104.200 — Stanje dne 18. juna 1917 kr. 168.400.

V. i s k a z.

Pređovan Pavica, pk. Ante kr. 200 — Bušlje-Dukić Mate Simin 600 — (Maraš) Mare žena Mijata 200 — Božić Simica žena Bože 400 — Sikić Cočić Mijata žena Ante 400 — Perinić Matija p. Mijata 1000 — Vukčić Marko pk. Filipa 200 — Maraš Mijat pk. Jakova 700 — Cočić Marko 200 — Perinić Božo pk. Lovre 400 — Pređovan Mate p. Ante 400 — Papić Ivan i Ante p. Jakova 1000 — Papić Mara žena Ivana 400 — Papić uđ. Marija p. Jakova 100 — Pređovan Mijo i Joso p. Jandrije 200 sv. iz Vrsi — Sali N. N. 500 — N. N. 500 — N. N. 500 — Melentije Drača p. Mile Islam Grčki 50 — Biograd Zaklada da uđovice i siročao vojnika pog. u ratu 1000 — Zaklada Podignuće spomenika junacima palim na polju Slave 1000 — Vrgada Arapović Marija ž. Blaža 200 — Kastić Marija ž. Josina 200 — Ivan Kyučić adm. minist. u miru Horni Stepanice 1100 — Ante Jurlina nađg. mlijek, Biograd 100 — Valentin Doležal upravlj. c. k. demjanija u Biogradu 200 — Mitrović Tomica žena Ilije, Raštane 200 — Mikulić Tome, Raštane 200 — Mikulić Ilija, Raštane 100 — Ante Baroša p. Jakova, Filipakov 200 — Josip Bogdanović op. upr. 200 — Paško Dominis 200 — Dimitrije Seat 50 — Andrije Seat 100 — Roko Pelicarić p. Tome 100 — Ivan Pelicarić p. Tome 100 — Milan Strpić p. Ante 200 — Jere Strpić 200 — Općinska Štedionica 11.000 — Tome Lukac 100 — Jelić Ante p. Šime 200 — Lukac ike p. Ante 200 sv. iz Biograda — Morović Zorka žena Bepa 1000 — Milat Ambroz 1000 — Karamarko 400 — Crkva Sv. Mihovila 100 — Barbaroša Ante 300 sv. iz Filipakova — Milošević Božo, Biograd 200 — Cavka Stjepan 600 — Ikić Luka 1300 — Marinović Stojan Žene Nike 1000 — Ninčević Milica 100 — Ninčević Grgo Josin 1000 sv. iz Gorica — Mikulić Ilija 200 — Mikulić Tome 600 — Marinović Gjuka ž. Mate 100 — Mitrović Mile 1200 — Kunčes Barica ž. Andre 700 — Mitrović Luka pk. Mije 2000 — Mitrović Ilija pk. Juke 1600 — Mitrović Marta ž. Petra 700 — Mitrović Tomica ž. Ilije 400 — Mitrović Marko Ilijin 200 — Mitrović Simica ž. Vice 400 — Mitrović Nikola 1000 sv. iz Raštane — Dominis Paško, Biograd 200 — Soka Višić žena Šime, Kašić 50 — Angelića Škorić Stevanova, Biljane Doline 50 — Marija Šimunina žena Frane 800 — Frane Šimunina pk. Tome 800 — Jurka Pinčić uđ. pk. Mate 50 — Kata Perić žena Marka 500 — Stojan Žene Ante Šare 1000 — Marko Žilić pk. Jure 50 — Marta Prenđa uđ. pk. Sime 50, sv. iz Žemunika — Cirjak Dušan Nikin, Raštane 100 — Kopani & Milković, Zadar 1000 — Frano Gašpić c. k. natporučnik, Mostar 600 — Šime Pičić pk. Krste, Žemun 1000 — Mirko Kantoci, Zadar 500 — Marija Vlasinović ž. Grge, Žemunić 50 — Crkva sv. Ilije, Kašić 300 — Prof. Nikanor Raketić 100 — Milica uđ. Sinobad 100 — Marko Coso pk. Glišić 50 — Vaso Drača pk. Nikole 50 — Mile Lakić pk. Mije 50 — Vasilij Kožulj pk. Jovana 50 — Pop Mirkos Sinobad 100, sv. iz Islama Grčkog — Marko Parenta p. Gjure 100 — Dimitrije Parenta Rađina 100 — Milica Parenta uđ. pk. Damjana 50 — Gjuro Parenta pk. Petra 50 — Šimo Cvjetanović pk. Petra 50, sv. iz Islama Lat. — Drča Petar pk. Jakova 50 — Drča Dimitar pk. Jakova 50 — Drča Milija Mirkova 50 — Arčaba Obrađ. pk. Ilije 50 — Arčaba Tanasija pk. Gjure 50 — Lakić Vladimir pk. Spasenije 50 — Pozder Marko pk. Čire 50 — Knežević Čiro pk. Gjure 50, sv. iz Kašića — ukupno kr. 48.700 — zadnji iskaz kr. 168.400 — ukupno do danas kr. 217.100.

Prenosne bolesti u Dalmaciji.

Prijavljeni slučajevi prenosnih bolesti u sedmici od 10. lipnja 1917. do 16. lipnja 1917.

Bolest	Pol. kotar	Općina	Broj	
			oboljih	umrlih
Boginje	Benkovac	Obrovac	4	—
"	Dubrovnik	Ston	1	—
Ditterija	Imotski	Imotski	3	—
"	Split	K. Šćurac	—	1
"	Šibenik	Trogir	8	—
"	Zadar	Šibenik	2	—
Djeg. tifus	Zadar	Zadar	1	1
Srdobolja	Kotor	Pastrović	1	*—
"	Imotski	Imotski	1	—
Tribušni tif	Kotor	Tivat	1	—
"	Šibenik	Šibenik	1	—
"	Kotor	Knин	2	—
"	Kotor	Ercugnovi	1	*—
"	Kotor	Kotor	2	*—
"	Kotor	Tivat	1	*—
"	Šibenik	Šibenik	1	—

* Ondose se na vojničke osobe.

Associazione di soccorso d'impiegati dello Stato della Dalmazia.

A favore del fondo intangibile "Sussidi ad orfani di soci", sono pervenute le seguenti obblazioni:

Per onorare la memoria della def. Antonia Antonelli, dalla famiglia Filipp cor. 1.

Per onorare la memoria della def. Amalia Marčić, dai signori S. E. Luigi de Benedetti cor. 5, fam. G. Zurich cor. 1, Vicko Montani cor. 2, Lujos Tocilj cor. 2, Stjepo Messmer cor. 2.

Per onorare la memoria della def. Giuseppina ved. A. Böttner, dai signori Arturo Gilardi & figlio cor. 1, Giuseppe Berčić cor. 1, Maria veđ. Haračić cor. 1, fam. Zurich cor. 1, fam. Hanisch cor. 1, Riccardo Lazzarini cor. 1, Antonio Less cor. 1.

Per onorare la memoria della def. Angelina Dominis, dalle L. L. E. Luigi e Catterina de Benedetti e signa Maria Frari cor. 15, sig. sorelle Polich cor. 2.

Per onorare la memoria del def. sig. Girolamo Svorinić, dalla siga Giovanna veđ. Negri cor. 1. Per onorare la memoria del def. sig. Ferdinand Cincin, dai sigri Giuseppe Berčić cor. 2, Emma de Zanchi cor. 1.

Telegrami Uredništva.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

CAREVINSKO VIJEĆE.

Zastupnička Kuća.

BEČ. 3. Na početku sjednice ministar predsjednik v. Seidler pročitao je previšnji autograf o amnistiji. (Zivahno odulje odobravanje i pljeskanje na desnicu; živahno, odulje privigorevanje, upadanje i buka na strani njemačkih radikalaca; prosvjedovanje na desnicu).

Kuća prelazi na dnevni red i zapodijeva raspravu o izvještajima upogled cesarskih naredaba o porotničkim sudovima i o privremenoj potčinjavanju civilnih osobu vojnoj sudbenosti.

Kako se glasa, pročelnika je konferencija odlučila da izbore u delegacije odloži do saziva delegacija.

BEČ. 3. Za rasprave izvještaja ustavnog odobora u okidanju naredaba upogled obustavljanja porotničkih sudova i potčinjavanju civilnih osoba vojnim sudovima,

upravljač ministarstva, vit. Schauer izjavljuje, da se ne može upuštati u političku stranu tog pitanja, budući da sadana vlada ne preuzimle odgovornost za izdane cesarske naredbe, dok se u stvari samoj slaze s odborom u toliko, što i ona želi da čim je prije moguće redoviti sudovi preuzmu svoju djelatnost. (Zivahno odobravanje). Ali tehnički razlozi i saobraćajne prilike takli su, da su stanova ograničavanja neizbjegljiva. Stoga ministar moli Kuću, da prizna razloge praktične nužde i da pristane na uklidanje ratnih mjeru koje odgovara realnim prilikama.

Za rasprave svu su se govornici ulagali za to, da se odbije odobravanje naredaba, što su na raspravi.

Pernerstorfer, njemački socijalni demokrat, kaže: Ono čim danas Drrije može da sjeje, ne može biti nego pomirljivost, pravednost, ljubav k istini, politička uvjagljavost u sve nužde, osobito u demokratske nužde našeg vremena. Kad se takav Vladar pojavi, mi, socijalni demokrati koji iznačela republikanski osjećamo, ne ustručavamo se priznati ga. Priznajemo, da je naredba o amnistiji lijepo djelo. Stoga i žalimo, što su se digli glasovi protiv amnistije. (Zivahno odobravanje). Mi njemački socijalni demokrati hoćemo da narodi i države složno žive, hoćemo da mržnje prestanu.

Rusin Dnistrovski i Slovenac Benković izriču zahvalnost svoje stranke za česarevo djelo milosti, kojim se mnoga nepravda popravila.

Lodzman, Nijemac, naglašava nuždu, da zavlada potpuna ustavnost, jer mir i red mogu se u ovu državu povratiti, samo kad se bude postupati po ustavu priznatom od svih naroda.

Naredna sjednica sutra.

Pročelnik češkog udruženja Staneck moli ministra predsjednika, da bude pred Cesarem tumačem zahvalnosti češkog udruženja za amnistiju. I jugoslavenski klub odlučio je izraziti Cesaru zahvalnost i radovanje prigodom amnistije.

U odboru.

BEČ. 2. U odboru za pravdu Stoezel je predložio nek se vlada pozove, da prikaže Kuću zakonsku osnovu o općem blaženju propisa vojnog kaznenog zakona.

Opunjavač ministarstva za zemaljsku obranu Czapp izjavio je, da prima Stoezelov, prijeđlog da živim zadovoljstvom, te da će svakako nastojati, da ga u što kraće vrijeme izvede.

Odbor za opskrbne pripomoći složio se upogled osnovnih načela za opskrbne pripomoći.

U ugarskoj zastupničkoj Kući.

BUDIMPEŠTA. 3. Zastupnička je Kuća izabrala dosadanje potpredsjednika Szasza (Tiszine stranke) za predsjednika. Zatim se pročitalo previšnje ručno pismo, kojim se četvrti zasjedanje parlamenta zatvara, a peto se za sutra sazivlje. Naredna je sjednica sutra. Na dnevnom redu izbor potpredsjednik.

RAT.

Izvještaji austrijsko-ugarskog glavnog stana.

BEČ. 3. Službeno se javlja:

«3. jula 1917.»

Istočno bojište:

Na Stochodu, istočno, oslablji su napadi odbijeni. Južno od Zborova uspijelo je neprijatelj, da ulaganjem vrlo nadmoćnih snaga, potisne jedan i ograničeni dio naše fronte u pripremljenu poziciju straga. Tamo su austro-ugarske čete u teškim pozravnim bojevima, samo korak po korak uzmičući, omogućile da pričuve stope u akciju i uspostave situaciju i razmjer snaga. Daljih napada nije tu više bilo. Kod Konjuchyja više je jekih zagona krvavo odbijeno. U prostoru kod Brzezanija Rusi su radi dosadašnjih neuspjeha i vrlo velikih gubitaka prinuđeni da miruju.

Talijansko bojište:

Odjeljci honvedskih pukovnija br. 20 i 31 uželi su kod Kostanjevice neprijateljsku prednju poziciju i iznijeli 2 oficira, 270 ljudi i 2 mitraljeze.

Jugo-istočno bojište:

Nije bilo nikakvih događaja.

Poglavlje generalnog štaba.

Izvještaji njemačkog velikog glavnog stana.

BERLIN. 3. Wolff Bureau javlja:

Veliki glavni stan 3. jula 1917.

Zapadno bojište:

Zagoni u engleske linije sjeverno od konala La Bassée, zapadno od Lensa i kod Bullecourt.

postiglo dobro izvidničkih rezultata. Kod Hargicourta sjevero-zapadno od St. Quentin, uspješan okršaj između straža. Izvještici pokušaj Francuza da preotmu zemljište na visoravni La Borelle i na zapadnoj obali Meuse propali su sa znatnim gubicima.

Istočno bojište:

Izuzevši istočnu Galiciju, borbeno je djelatnost porasla samo kod Rige i Smorgona.

Prvi general kvartermajstor Ludendorff.

Sinočni izvještaji njemačkog ratnog stana.

BERLIN. 3. Večernji izvještaj. Na zapadu ništa osobito. Na istoku živahan boj vatrom od Stochoda do Narajovke. Bilo je novih jahih ruskih napada samo kod Brzezanija; propadoše sa znatnim gubicima.

Izvještaji bugarskog glavnog stana.

SOFIJA. 3. Izvještaj generalnog štaba, 1. jula.

Fronta u Mačedoniji:

U okolici Moglene neprijateljski izvidnički odjeljci bježu odbijeni. Kod Altšaknale neprijateljski bataljon polku zakočili naprijed, ali je vatrom odbijen. Na ostaloj fronti artilerijska vatra.

SOFIJA. 3. Izvještaj generalnog štaba, 2. jula:

Mačedonska fronta:

U svojoj fronti slaba artilerijska vatra. Da dobioj Strumi okr

